

Z Ewangelii św. Mateusza

Gdy Mędrcy odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: "Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić". On wstał, wziął w nocy dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda". †

Mt 2, 13 – 15, 19-23

Na ratunek życiu!

Pan Jezus jako Boże Dziecię, Maryja – Jego Matka i św. Józef – Opiekun, czyli Święta Rodzina. Oto sposób Boga objawiania prawdy o sobie samym, instrument przekazywania darów łaski, miejsce uświęcenia całego rodzaju ludzkiego. Tamta Rodzina z Nazaretu nie może być oderwana od każdej innej ludzkiej rodziny. Owszem, była święta ze względu na obecność Syna Bożego, ale nikt w Nazarecie nie traktował jej jako niezwykłej. A jednak każda człowiecza rodzina jest wyjątkowa. W niej poczyna się nowe życie! W rodzinie ono dojrzewa. W kręgu rodziny młody człowiek przygotowuje się do podjęcia dojrzałych zadań. W końcu rodzina jest miejscem, gdzie każdy z nas przeżywa największe radości, doświadcza najgłębszych wzruszeń. Ona jest źródłem szczęścia. Nie dziwmy się, że wystawiona jest na wszelkie próby zła, czyli na pozbawienie jej Bożego charakteru, tej wyjątkowości gwarantującej ludzkie szczęście. Nie tylko to ziemskie, ale także to szczęście w wymiarze wieczności.

Czy dziś ludzka rodzina, zagrożona przez wrogie jej siły, ma szansę przetrwania? Odpowiedź musi być twierdząca. Ponieważ Bóg widział ją jako niezbędną w dziele naszego zbawienia. Jaka jest recepta na ratunek, na uświęcenie rodziny? Ciągłe odkrywanie na nowo jej zasadniczej funkcji przekazywania i czuwania nad nowym życiem. Na wzór Świętej Rodziny z Nazaretu. Św. Józef – jej Opiekun - wskaże nam drogę. Podejmując odpowiedzialność za Maryję i Dziecię, był we wszystkim posłuszny Bogu i Jego planom. Zawsze milczący, przez tajemnicze spotkania z Bogiem wypełniał powierzone mu zadania. Módlmy się o taką wierność Bożym zamysłom.

Ks. Jarosław Hrynaszkiewicz